

בחיינו ובמותו

דברים לזכרו של דיויד

יניב ואקי*

התמזל מזלי והכרתי את דיויד בתחילת דרכי המקצועית והאקדמית. ההיכרות הפכה עד מהרה לחברות עמוקה, והיא עיצבה את תפיסותיי המשפטיות והשקפותיי הערכיות. אף שלעיתים מזומנות נחלקו דעותינו והשקפותינו באשר לנושאים שונים, שימש דיויד בעבורי כמודל לחיקוי וכמופת מוסרי וערכי, בחיינו ובמותו.

דיויד ייצג בשבילי את הנאמנות, את המוסריות והמסירות, את החתירה הבלתי מתפשרת למען הצדק, והליכה ללא חת ומתוך נחישות למען העקרונות שאתה מאמין בהם. לצד אלה, התברך דיויד בתבונה ובצניעות, ביושרה ובהגינות ומעל לכל בחמלה ובנתינה, אותן העניק לכל הסובבים אותו וגם לאלה שרק ניקרו בדרכו.

במהלך הוראתנו המשותפת בפקולטה למשפטים באוניברסיטת בר-אילן, נהג דיויד לפתוח את השיעור הראשון בקורס "סדר דין פלילי", בסיפור הלקוח מתוך משחק הבייסבול אותו חיבב. דיויד תאר, בפרוטרוט ובציוניות מרובה, מקרה בו משחק בייסבול הוכרע, רק בשל העובדה כי אחד השחקנים "טיפל" במחבט שלו, על ידי כך שמרח עליו חומר נוזלי אשר שיפר את ביצועיו, וזאת בניגוד לכללי המשחק בעניין זה. בדרך זו ביקש דיויד להמחיש את חשיבות של "כללי המשחק" וסדרי הדין הנוהגים במשפט הפלילי, אשר כל פגם בהם, אף אם טכני בעיקרו, יש בו כדי להכריע את תוצאת הדין. סיפור זה, מלבד שהוא ממחיש את חשיבות קיומו של הליך פלילי הוגן וחשיבות השמירה על טוהרו, הוא משקף יותר מכל את תפיסתו של דיויד ושאיפתו להגינות וליושרה בלתי מתפשרת.

דיויד היה מוטרד עד מאוד מאפשרות קיומן של הרשעות שווא. באחד ממאמריו בנושא, בחר דיויד להבליט דווקא את תפקידו המכריע של הסניגור כגורם אפשרי להרשעת שווא, בחותמו את המאמר במילים "הדרך להרשעות שווא רצופה בסניגורים שסירבו להילחם, משום שהפסיקו להאמין". דיויד בחר להילחם עד טיפת דמו האחרונה, משום שהאמין בתפקידו. תפקיד שלא משמנו עד הרגע האחרון. דיויד לא היה רק מורה לחיים ומודל לחיקוי, הוא היה גם חבר טוב. חבר כאח. חבר אשר הקרין מטובו לכל מכריו, לידידיו, לעמיתיו, לתלמידיו, ולא חסך מטובו גם כלפי הנאשמים אותם ייצג.

---

* סגן בכיר לפרקליטת מחוז מרכז; מרצה מן החוץ, הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת בר-אילן, ובית הספר למשפטים, המסלול האקדמי המכללה למינהל.

חיפוש האמת והצדק היה עבור דיויד דרך חיים. הנאמנות למצפונו, להשקפותיו ולעקרונותיו, ליוותה אותו כל חייו וחזרה והתמצתה במעשהו האחרון, בו מצא את מותו. מערכת המשפט איבדה סניגור מסור ומשפטן הגון. האקדמיה איבדה מרצה אהוב. אני איבדתי חבר יקר.